

SD Region Stockholm Valmanifest 2026

UPPFÖRDT
AV CARL XIV JOHANS REGERINGSTID

Sverigedemokraterna
Region Stockholm

Innehåll

<u>Inledning</u>	6
<u>Vision</u>	8
<u>Ingen ska vänta i timmar på akuten</u>	10
<u>Våra vallöften</u>	14
<u>Kollektivtrafik att lita på – varje dag</u>	18
<u>Våra vallöften</u>	20
<u>Bygg bort köerna – stärk Stockholms infrastruktur</u>	22
<u>Våra prioriterade infrastrukturprojekt</u>	23
<u>Övriga viktiga åtgärder i hela regionen</u>	24
<u>Flyg och hamnar – regionens livlinor</u>	24
<u>Våra vallöften</u>	25
<u>Levande landsbygd och skärgård – året runt</u>	26
<u>Våra vallöften</u>	27
<u>Bygg för människor, inte för tvångsblandning</u>	28
<u>Våra vallöften</u>	30
<u>Trygghet och kontroll i Region Stockholm</u>	32
<u>Våra vallöften</u>	34
<u>Neutralitet i skattefinansierad verksamhet</u>	36
<u>Våra vallöften</u>	37
<u>Kultur med tydliga prioriteringar</u>	38
<u>Våra vallöften</u>	39
<u>En ny riktning för Stockholmsregionen</u>	40
<u>Källor</u>	41

Inledning

Msciwój Swigon
Gruppledare

Stockholmsregionen kan bättre än i dag. Invånarna möter en region som inte klarar sina mest grundläggande uppgifter. Väntetiderna på akutmottagningarna är orimliga. Kollektivtrafiken brister i punktlighet och tillförlitlighet. Framkomligheten försämras samtidigt som nödvändiga investeringar skjuts på framtiden.

Det är inte en tillfällighet. Det är resultatet av politiska vägval.

Problemen tog fart under Moderaternas styre. Omfattande förändringar av sjukvården drevs igenom under ledning av Filippa Reinfeldt utan ett långsiktigt helhetsansvar. Efter flera mandatperioder av samma politik tappade Moderaterna styret i regionen.

När Socialdemokraterna tog över rättades inte bristerna till. De fördjupades. I stället följde ideologiska motreaktioner där verksamheter skulle drivas i egen regi oavsett om det förbättrade vården eller kollektivtrafiken.

Resultatet är ett system som präglas av ryckighet, bristande kontinuitet och otydligt ansvar. Politiska experiment har avlöst varandra medan patienterna och resenärerna har fått bära konsekvenserna.

Samtidigt har årtionden av ansvarslös invandringspolitik förändrat Stockholmsregionens förutsättningar. En snabb befolkningsökning har ökat trycket på bostäder, infrastruktur, sjukvård och andra samhällsfunktioner utan att kapaciteten har byggts ut i motsvarande takt. Trångboddheten har vuxit samtidigt som köerna, kostnaderna och belastningen på välfärden har ökat.

Konsekvenserna är särskilt tydliga i sjukvården. Varje år binds över 800 miljoner kronor upp i kostnader för språktolkar, vård till personer utan tillstånd och ersättningssystem där utländsk bakgrund väger tyngre än patienternas faktiska medicinska behov. Det är pengar som i stället hade kunnat användas till fler vårdplatser, bättre villkor för personalen och kortare vårdköer.

Region Stockholm har fått bära kostnaderna för en statlig invandringspolitik som varken Socialdemokraterna eller Moderaterna har velat ta fullt ansvar för. Samtidigt har båda partierna försvarat system som fortsätter att flytta resurser från äldre, multisjuka och andra patienter med stora medicinska behov.

Sverigedemokraterna accepterar inte den ordningen. Vårdens resurser ska fördelas efter medicinska behov, inte efter födelseland eller politiska modeller. Regionens skattebetalare ska inte finansiera vård och förmåner som går längre än lagens krav. Den som behöver språktolk ska också ta ett eget ekonomiskt ansvar.

Regionens ekonomi visar samtidigt att det finns möjlighet att prioritera annorlunda. Problemen handlar inte bara om hur mycket pengar regionen har utan om vad pengarna används till. Socialdemokraterna och Moderaterna har valt att skydda felprioriteringar som tränger undan vård, kollektivtrafik och nödvändiga investeringar. Vi väljer kärnverksamheten.

Skatten i Stockholmsregionen ska sänkas. Socialdemokraterna har höjt skatten men invånarna har inte fått en bättre fungerande region. Vårdköerna består, kollektivtrafiken har försämrats och infrastrukturen har inte byggts ut i den takt som krävs. Det visar att problemet inte är för låga skatter. Problemet är fel politiska prioriteringar.

Genom att omfördela resurser, minska slöseriet och stoppa kostnader som inte tillhör kärnuppdraget kan vi både stärka verksamheten och ge invånarna mer kvar i plånboken.

Stockholmsregionen är Sveriges ekonomiska motor. När vården, kollektivtrafiken och infrastrukturen inte fungerar påverkas inte bara länets invånare utan hela landets tillväxt och konkurrenskraft. Regionen behöver därför en politik som tar ansvar för helheten och säkerställer att samhällsfunktionerna fungerar både i vardagen och när samhället utsätts för påfrestningar.

Vår utgångspunkt är enkel. Skattebetalarnas pengar ska användas ansvarsfullt. Vård, kollektivtrafik och infrastruktur ska fungera i praktiken och resurserna ska gå till det som människor faktiskt behöver.

Det handlar inte om att fortsätta i samma spår eller att växla mellan Moderaternas och Socialdemokraternas politiska experiment. Det handlar om att sluta förvalta problemen och börja styra regionen.

Detta är vår plan för ett Stockholm som fungerar. Det kräver att vi bryter med den politik som har skapat problemen och börjar prioritera rätt.

Vision

Vår vision är en Stockholmsregion som fungerar i vardagen, i hela länet och för de människor som bor här.

Regionens kärnuppgifter ska komma först. Vården ska vara tillgänglig och styras efter medicinska behov. Kollektivtrafiken ska vara trygg, pålitlig och anpassad efter människors vardag. Vägar, järnvägar, hamnar och flygplatser ska ge regionen den framkomlighet och kapacitet som krävs för arbete, företagande och tillväxt.

Stockholmsregionen ska präglas av ansvar, ordning och långsiktighet. Skattebetalarnas pengar ska användas där de gör störst nytta. Slöseri, prestigeprojekt och politiska experiment ska inte få tränga undan vård, kollektivtrafik och nödvändiga investeringar.

Efter årtionden av ansvarslös invandringspolitik måste regionens planering åter utgå från faktisk kapacitet. Vård, bostäder, infrastruktur och samhällsservice ska dimensioneras efter vad samhället klarar av. Invandringsrelaterade kostnader och omfördelningssystem ska inte tillåtas tränga undan äldre, multisjuka och andra invånare med stora behov.

Människor ska själva få forma sina liv och välja hur de vill bo. Vi säger nej till tvångsblandning, social ingenjörskonst och förtätning som bygger bort grönområden och lokala värden. Fler småhus, radhus, villor och riktiga trädgårdsstäder ska ge familjer möjlighet till ett tryggt hem i en vacker och mänsklig miljö.

Hela regionen ska utvecklas. Landsbygden, skärgården och länets yttrekommuner ska ha tillgång till vård, transporter, digital uppkoppling och grundläggande service. Stockholms län är större än innerstaden och den regionala politiken ska spegla det.

Regionen ska också vara trygg och robust. Vård, transporter, vatten, energi och digital infrastruktur ska fungera även under kriser och höjd beredskap. Känsliga patientuppgifter och samhällsviktiga system ska stå under svensk kontroll.

Detta är vår vision för Stockholmsregionen. En region där ansvar går före ideologi, där kärnverksamheten fungerar och där människors behov väger tyngre än politikernas projekt.

Ingen ska vänta i timmar på akuten

Ingen ska behöva vänta i timmar på akuten. Ändå är det verkligheten för många patienter i Stockholmsregionen. Trots miljardöverskott fungerar inte vården som den ska. Människor blir sittande i väntrum i timmar utan tydliga besked. Anhöriga oroar sig och personalen tvingas arbeta i ett system som inte håller ihop. Det är inte värdigt en region som Stockholm.

Vården ska fungera när den behövs. Patienten ska få hjälp i tid, möta samma vårdkontakt och slippa skickas runt mellan olika verksamheter.

Situationen är inte en tillfällighet. Den är resultatet av politiska beslut. Socialdemokraterna har förvaltat problemen i stället för att lösa dem. Samtidigt har Moderaternas tidigare privatiseringsexperiment lämnat efter sig ett splittrat system utan tydligt helhetsansvar. Resultatet är en vård som inte levererar när den behövs som mest.

En stor del av problemet handlar om hur resurserna fördelas och vilka kostnader som prioriteras. Årtionden av omfattande invandring har förändrat sjukvårdens förutsättningar. Fler människor ska få vård samtidigt som språksvårigheter, bristande kunskap om vårdsystemet och ett växande behov av särskilda insatser gör många vårdmöten mer tidskrävande och resurskrävande.

Det handlar inte om enskilda patienter eller medarbetare. Många utrikesfödda gör viktiga insatser i vården. Problemet är en politik som har ökat belastningen utan att säkerställa att vårdplatser, personal och ekonomi har vuxit i samma takt.

Språktolkning har blivit en permanent kostnad för Region Stockholm. Tolkar kostar omkring 160 miljoner kronor per år och varje tolkat vårdmöte kräver mer tid och administration. Vård till personer som vistas i Sverige utan tillstånd kostar ytterligare omkring 185 miljoner kronor per år. Staten ersätter bara en del av kostnaden och resten får regionens skattebetalare bära.

Till detta kommer ersättningssystemet Care Need Index. Omkring 500 miljoner kronor varje år går till den del av systemet där variablerna utlandsfödd och nyinflyttad påverkar ersättningen. En vårdcentral får därmed högre ersättning när en större andel av de boende har utländsk bakgrund även när patienternas individuella medicinska behov inte är större.

Det är ett orättvist system som diskriminerar svenskar i vården. Vilken vård en patient får ska inte bygga på härkomst. När bakgrund premieras ekonomiskt samtidigt som äldre, multisjuka och kroniskt sjuka i andra delar av länet får stå tillbaka har vård efter behov ersatts av vård efter grupptillhörighet.

Vården ska vara lika för alla. Därför ska utländsk bakgrund och nyinflyttning tas bort som grund för resursfördelningen. Ålder, kroniska sjukdomar och patientens faktiska medicinska behov ska väga tyngst.

Invandringens påverkan på sjukvården handlar inte bara om enskilda kostnadsposter. Den påverkar hur personalens tid används, hur många patienter vården hinner möta och hur resurser fördelas. Pengar och arbetstid som borde gå till fler vårdplatser, bättre arbetsvillkor och kortare köer binds i stället upp av konsekvenserna av en politik som Socialdemokraterna och Moderaterna har drivit under lång tid.

Sverigedemokraterna väljer en annan väg. Den som är sjukast ska få hjälp först. Skattepengarna ska gå till kärnverksamheten och svenska patienter ska inte missgynnas i sitt eget sjukvårdssystem.

Trycket på akutmottagningarna måste minska. Fler patienter behöver tas om hand tidigare i vårdkedjan och rätt patient ska komma till rätt vård direkt. I dag används akuten för tillstånd som borde hanteras av vårdcentraler eller närakuter samtidigt som svårt sjuka patienter tvingas vänta.

Äldre patienter ska inte skickas via akuten i onödan. De ska kunna tas direkt till geriatriken, specialiserade mottagningar eller mobila vårdteam som möter patienten där behovet finns. Det minskar lidandet för den enskilde och frigör resurser vid akutsjukhusen.

Närakut+ ska byggas ut vid Sabbatsberg, Nacka och Löwenströmska. Verksamheter ska även etableras i Handen och Jakobsberg. Placeringarna avlastar de mest belastade akutsjukhusen och stärker tillgängligheten i innerstaden, nordost, södra länet och nordvästra länet.

Närakut+ ska kunna hantera fler akuta tillstånd än dagens närakuter. Verksamheten ska ha generösa öppettider på kvällar och helger samt tillgång till röntgen, laboratoriediagnostik och psykiatrisk akutbedömning. Patienter som behöver mer avancerad vård ska snabbt kunna föras vidare till specialistvård eller akutsjukhus.

Det ska vara tydligt för patienten vart man ska vända sig. Med snabbare medicinsk bedömning, tydligare prioritering och en starkare första linje får patienten rätt vård direkt. Vårdcentraler och närakuter ska kunna ta hand om fler patienter innan problemen blir så allvarliga att akutsjukhusets resurser behövs. Det minskar onödiga besök på akutmottagningarna och kortar väntetiderna för dem som verkligen behöver sjukhusvård.

Ambulanssjukvården är det första steget i den akuta vårdkedjan. När tillståndet är livshotande kan minuter avgöra om en patient överlever. Därför krävs fler ambulanser i drift, bättre geografisk placering och kortare responstider i hela länet.

Upphandlingar inom sjukvården ska innehålla tydliga krav på kvalitet, kontinuitet och resultat. Vård ska inte reas ut till lägsta pris. Dåligt formulerade avtal har inte minst inom psykiatrin lett till brister som patienterna har fått bära konsekvenserna av.

Vården måste också finnas nära människor. Det gäller särskilt Norrtälje och andra delar av länet där avstånden är längre och alternativen färre. Strategiskt placerade vårdnoder och hälsobussar ska föra vården närmare invånarna. Då kan fler få hjälp i tid och slippa långa resor.

Vården fungerar inte utan personal som orkar och vill stanna kvar. Hög arbetsbelastning, dåliga scheman och en otrygg arbetsmiljö leder till personalbrist, sämre kontinuitet och längre väntetider. Därför krävs bättre arbetsvillkor, rimliga scheman och en tydlig nolltolerans mot hot och våld. Vårdpersonal ska kunna gå till arbetet utan att utsättas för hot, trakasserier eller fysiska angrepp.

Psykiatrin måste stärkas och hållas samman genom hela vårdkedjan. Vårdcentralerna ska ha resurser för att möta psykisk ohälsa tidigt samtidigt som barn och ungdomspsykiatrin och vuxenpsykiatrin ska ha kapacitet att ta emot patienter med större behov. Ansvarsfördelningen ska vara tydlig så att patienter inte skickas mellan olika verksamheter utan att någon tar ett samlat ansvar.

Ingen ska behöva vänta tills den psykiska ohälsan har blivit akut. Mindre psykiatriska akutmottagningar vid Närakut+ ska ge snabbare hjälp och avlasta länets psykiatriska akutmottagningar.

Barn och unga ska få hjälp i tid. Varken långa väntetider eller otydliga ansvarsgränser ska leda till att psykisk ohälsa förvärras. Barn och ungdomspsykiatrin ska ha tillräcklig kapacitet och vården ska hålla ihop från den första kontakten till specialiserad behandling.

Övergången från barn och ungdomspsykiatrin till vuxenpsykiatrin måste fungera bättre. Unga ska inte förlora sin behandling eller behöva börja om från början när de fyller 18 år. En särskild vårdnivå för unga vuxna mellan 16 och 25 år ska säkerställa kontinuitet och ett sammanhållet ansvar.

Ätstörningsvården ska stärkas. Ätstörningar kan snabbt utvecklas till allvarliga och livshotande tillstånd. Problemen måste upptäckas tidigare och väntetiderna kortas. Det ska finnas tillräcklig tillgång till både specialiserad öppenvård och slutenvård. Barn, unga och vuxna ska inte skickas mellan olika verksamheter medan sjukdomen förvärras. Familjer och närstående ska också få bättre stöd.

Kontinuitet är avgörande för vårdens kvalitet. Patienten ska så långt som möjligt möta samma läkare, sjuksköterska eller annan vårdkontakt över tid. Fungerande modeller som Min barnmorska ska införas i hela regionen.

Äldre och multisjuka ska prioriteras efter sina faktiska medicinska behov. De ska inte hamna längst bak i kön på grund av ersättningssystem som bygger på bakgrund eller bostadsområde. Äldre ska i större utsträckning få rätt vård direkt genom geriatrisk direktintagning, mobila vårdteam och sammanhållna vårdkedjor. Ett vaccinationsprogram för äldre ska också införas så att fler nås i tid och allvarlig sjukdom kan förebyggas.

Tandhälsan är en del av kroppens hälsa och ska behandlas som en självklar del av folkhälsoarbetet. Dålig munhälsa kan orsaka smärta, försämrad livskvalitet och bidra till andra sjukdomar. Region Stockholm ska därför stärka det förebyggande arbetet för barn och unga, förbättra informationen om tandhälsa och säkerställa att äldre får tillgång till den tandvård de har rätt till.

Att kunna bilda familj och få barn är en central del av många människors liv. Familjer som drabbas av ofrivillig barnlöshet ska få bättre stöd. Provrörsbefruktnings, även kallad IVF, ska kunna erbjudas vid syskonbehandling utifrån tydliga medicinska kriterier. Möjligheten att få hjälp ska inte automatiskt upphöra för att familjen redan har ett barn.

Samtidigt ska regionen inte använda skattemedel till ingrepp som saknar medicinsk grund. Subventioneringen av icke medicinsk omskärelse av omyndiga pojkar ska upphöra. Barnets rätt till kroppslig integritet ska väga tyngre än religiösa och kulturella krav.

En fungerande vård kräver att kommunikationen fungerar. Bristande kunskaper i svenska riskerar patientsäkerheten och skapar otrygghet i mötet mellan patient och personal. Därför ska tydliga språkkrav införas i vården.

I grunden handlar detta om rättvisa. Vård ska ges efter medicinska behov och inte efter bakgrund. Den som är sjukast ska alltid prioriteras.

För att skapa en långsiktigt hållbar och jämlik sjukvård krävs tydligare statlig styrning. Dagens system med 21 regioner skapar skillnader i tillgänglighet, prioriteringar och vårdens kvalitet. Staten ska ta ett samlat ansvar för styrning, finansiering, kompetensförsörjning och nationella vårdssystem. På sikt vill Sverigedemokraterna införa ett statligt huvudmannaskap för sjukvården så att patientens bostadsort inte avgör vilken vård som erbjuds.

Ett gemensamt svenskt journalsystem ska göra att patientinformationen följer patienten genom hela vårdkedjan. Informationen ska hanteras inom Sverige och stå under svensk kontroll.

Det ska gå att lita på att vården fungerar när den verkligen behövs.

Våra vallöften

Max 90 minuter på akuten

Patienten ska inom 90 minuter ha träffat en läkare eller fått en dokumenterad vårdplan.

Avskaffa diskrimineringen av svenskar i vården

Ta bort variablerna utlandsfödd och nyinflyttad ur ersättningssystemet. Resurser ska fördelas efter ålder, kroniska sjukdomar och faktiska medicinska behov.

Ge vårdcentralerna resurser för sitt uppdrag

Nya uppgifter ska följas av tillräcklig finansiering och bemanning.

Snabbare ambulanser i hela länet

Fler ambulanser ska vara i drift och responstiderna ska kortas.

Språktolkar ska inte betalas av skattebetalarna

Kostnaden för språktolkning ska bäras av den enskilde.

Stoppa övervård för personer utan tillstånd

Regionen ska endast finansiera den vård som följer av lag och statlig ersättning.

Bygg ut Närakut+

Nya mottagningar ska etableras vid Sabbatsberg, Nacka, Löwenströmska, Handen och Jakobsberg.

Stärk och samla psykiatrin

Kapaciteten ska öka, väntetiderna kortas och ansvaret hållas samman genom hela vårdkedjan.

Stärk vården för barn och unga

Ingen ska behöva vänta på psykiatrisk vård när behovet är akut.

Stärk ätstörningsvården

Patienter ska få tidigare hjälp, sammanhållna vårdkedjor och tillgång till både öppen och sluten specialistvård.

Säkra vården för unga vuxna

Övergången mellan barn och ungdomspsykiatri och vuxenpsykiatri ska ske utan avbrott.

Stärk det förebyggande tandvårdsarbetet

Barn och unga ska få bättre kunskap och tidiga insatser för en god tandhälsa.

Säkra tandvården för äldre

Äldre ska få tillgång till den tandvård de har rätt till.

Inför hälsobussar

Vården ska komma närmare människor i hela länet.

Inför språkkrav i vården

Patientsäkerheten ska alltid gå först.

Stöd provrörsbefruktnings vid syskonbehandling

Fler familjer ska kunna få hjälp att få barn utifrån tydliga medicinska kriterier.

Avsluta subventioneringen av icke medicinsk omskärelse

Skattepengar ska inte finansiera oåterkalleliga ingrepp på pojkar utan medicinsk grund.

Inför geriatrisk direktintagning

Äldre ska få rätt vård direkt utan att först behöva vänta på akuten.

Öka kontinuiteten i vården

Patienten ska så långt som möjligt möta samma vårdkontakt över tid och fungerande modeller som Min barnmorska ska införas i hela regionen.

Prioritera äldre och multisjuka

Patienterna med störst medicinska behov ska gå först.

Inför ett vaccinationsprogram för äldre

Fler ska nås av förebyggande vård innan de blir allvarligt sjuka.

Inför statlig styrning av sjukvården

Staten ska ta ett samlat ansvar för vårdens styrning och finansiering med målet att införa ett statligt huvudmannaskap.

Inför ett gemensamt svenskt journalsystem

Patientinformationen ska följa patienten och hanteras under svensk kontroll.

Kollektivtrafik att lita på – varje dag

Kollektivtrafiken i Stockholmsregionen ska fungera när den behövs. I dag gör den inte det.

Resenärer möts av inställda pendeltåg, återkommande förseningar och överfulla perronger. Tåg går inte i tid och i vissa fall inte alls, samtidigt som otryggheten har ökat, särskilt under kvällar och nätter. Det gör att många drar sig för att resa och i stället tvingas hitta andra lösningar i vardagen.

Detta är resultatet av politiska beslut där fungerande delar av systemet medvetet har monterats ner. Tågvärdar har tagits bort, vilket försämrar tryggheten för resenärer, personal och personer som behöver stöd vid på- och avstigning. Den som behöver tillgänglig rampservice ska inte behöva föränmäla sin resa för att kunna resa tryggt och självständigt i kollektivtrafiken. När grundläggande tillgänglighet villkoras på detta sätt blir det en form av diskriminering av personer med funktionsnedsättning.

Den synliga närvaron i kollektivtrafiken har minskat och därmed också tryggheten. Problemen har blivit fler, samtidigt som priserna har höjts.

Stockholmarna ska inte betala mer för att få mindre.

Biljettsystemet visar tydligt hur fel det har blivit. Stockholms län är stort men systemet är utformat för korta resor, där en enkelbiljett i dag gäller i 75 minuter. För många räcker det inte ens för en resa genom länet, vilket innebär att resenärer tvingas betala två gånger för samma resa. Ett sådant system motverkar sitt eget syfte.

Kollektivtrafiken ska respektera människors tid – inte slösa bort den. Den ska vara enkel att använda, rimlig i pris och fungera i hela regionen.

Samtidigt handlar problemen inte bara om punktlighet och pris utan också om kvalitet. På delar av tunnelbanan saknas fungerande luftkonditionering, vilket under sommaren leder till överfulla och varma tåg där resenärer tvingas resa under förhållanden som inte är acceptabla för dem som betalar för att komma fram. Detta gäller bland annat gröna linjen och är ett konkret exempel på hur underhållet inte håller jämna steg med behoven.

Underhåll, kapacitet och drift måste prioriteras högre. När kollektivtrafiken inte fungerar påverkas hela regionen. Trycket på vägnätet ökar, restiderna blir längre och arbetsmarknaden fungerar sämre.

Skillnaderna inom länet är dessutom betydande. I vissa delar fungerar trafiken väl, medan den i andra är gles, opålitlig eller helt otillräcklig. För många i ytterområden, landsbygd och skärgård är kollektivtrafiken därför inte ett realistiskt alternativ, vilket i praktiken begränsar både arbetsmarknad och livsvillkor.

Busstrafiken har en avgörande roll i hela regionen, särskilt där spårtrafik saknas. Den måste ges bättre framkomlighet, högre tillförlitlighet och en tydligare prioritering i trafikplaneringen. Bussar ska inte fastna i bilköer utan ges verklig framkomlighet i trafiksystemet. Det gäller också möjligheten att kombinera olika färdssätt, särskilt i landsbygdsområden där bilen ofta är en nödvändig del av resan.

Samtidigt har resandet minskat i jämförelse med före pandemin, vilket direkt slår mot intäkterna som i dag uppgår till cirka 3,4 miljarder kronor. För att öka intäkterna krävs fler resenärer, men människor väljer inte kollektivtrafiken om den inte fungerar.

Målet ska vara tydligt. Pendeltågstrafiken ska fungera varje dag, med kraftigt minskade inställda avgångar och en punktlighet som resenärerna kan lita på.

Regionen måste ställa högre krav på arbetsvillkor, schemaläggning och arbetsmiljö i trafikupphandlingarna. Dåliga arbetstider och pressad arbetsmiljö får många bussförare att lämna yrket. Med skärpta krav och medfinansierad utbildning kan regionen stärka yrket, minska personalbristen och förbättra kollektivtrafiken för resenärerna.

Problemen är kända. Det som saknas är politisk vilja att lösa dem.

Våra vallöften

Återställ neddragen kollektivtrafik

Tidigare nedskärningar ska återställas där trafiken har försämrats.

Tågvärddar tillbaka i pendeltågen

Tryggheten ska återställas och trafiken fungera i verkligheten, inte bara på papper.

Pendeltåg som går i tid varje dag

Inställda avgångar och återkommande störningar ska bort.

120 minuter på enkelbiljetten

Giltighetstiden utökas så att det går att resa genom hela länet på en biljett.

Inför ett tydligt pristak i kollektivtrafiken (Capping+)

Ingen ska behöva betala mer än ett fastställt maxbelopp per dag eller månad.

Stoppa plankningen och återupprätta rättvisan

Fler kontroller och tydligare uppföljning ska säkerställa att alla gör rätt för sig.

Flexibla nattstopp i busstrafiken

Ökad trygghet genom möjlighet att kliva av närmare sin destination.

Avbryt förlängningen av Roslagsbanan till city

Resurserna måste användas där de gör större nytta för fler resenärer.

Utöka bussförbindelserna till Arlanda

Direktbussar från Järfälla, Vallentuna, Täby och Norrtälje ska göra resan enklare för både personal och resenärer.

Verka för högre böter vid fuskåkning och spårspring

Plankning och spårspring skapar otrygghet, stör trafiken och drabbar laglydiga resenärer. Det ska få tydliga och kännbara konsekvenser.

Trygghet i hela resan

Fler ordningsvakter och synlig personal i kollektivtrafiken.

Integrera elsparkcyklar i SL-biljetten så att de kan användas som en del av resan (SL+)

Resor ska kunna kombineras smidigt inom samma system.

Fungerande luftkonditionering i tunnelbanan

Resenärer ska inte behöva resa i överfulla, varma tåg.

Påstigning i alla dörrar där det är möjligt

Kortare hållplatstider och smidigare resor.

Cykel på bussar i landsbygdsområden

Det ska gå att kombinera cykel och kollektivtrafik där avstånden är längre.

Inrätta en rulltrappskommission

Trasiga rulltrappor ska åtgärdas snabbt och inte stå stilla i månader.

En busstrafik som fungerar i praktiken

Bussen ska gå i tid, ha framkomlighet och vara ett tillförlitligt alternativ.

Kollektivtrafik i hela regionen

Det ska gå att bo och arbeta i hela länet.

Stärk bussförarnas arbetsvillkor

Högre krav i trafikupphandlingarna ska förbättra arbetsmiljön, minska personalbristen och göra kollektivtrafiken mer pålitlig.

Bygg bort köerna – stärk Stockholms infrastruktur

Stockholmsregionen växer men infrastrukturen hänger inte med.

Köerna blir längre, restiderna ökar och framkomligheten försämras. Samtidigt drivs en politik där bilister allt oftare behandlas som ett problem i stället för som en självklar del av ett fungerande transportsystem.

Bilister pressas redan i dag av höga kostnader. Trängselskatten har utvecklats från ett styrmedel till en permanent extraskatt som inte löser problemen utan i stället fördyrar vardagen. Det är inte rimligt att betala för att ta sig till jobbet, lämna barnen eller få livet att fungera.

Vi tänker avveckla trängselskatten och återupprätta en politik där framkomlighet går före symboliska pålagor. Vi tänker inte vika oss för miljöaktivister som hellre ser stillastående köer än fungerande trafik.

Bilen behövs för att vardagen ska fungera. För barnfamiljer, företagare, hantverkare, vårdresor och godstransporter. Kollektivtrafik och bil ska komplettera varandra, inte ställas mot varandra.

Regionen ska också underlätta för byten mellan bil och kollektivtrafik genom fler och tryggare infartsparkeringar.

Problemet i dag är inte brist på styrmedel utan brist på kapacitet.

Stockholmsregionen har vuxit snabbare än vägar, länkar och strategiska förbindelser har byggts ut. Resultatet är ett system som är hårt belastat, störningskänsligt och i delar oförmöget att hantera både vardagens resor och samhällets behov av beredskap.

När infrastrukturen inte fungerar drabbas inte bara resenärer utan också företag, transporter och regionens konkurrenskraft. Det innebär att vardagen blir svårare att få ihop för människor och dyrare att driva företag i regionen. Människor kommer senare till jobbet, leveranser försenas och samhällsviktiga funktioner påverkas.

Målet ska vara tydligt. Köerna ska minska, restiderna kortas och framkomligheten förbättras i hela regionen.

Vi prioriterar kapacitet, framkomlighet och robusthet. Investeringar ska lösa verkliga problem och stärka regionens funktion i både vardag och kris.

Det är så vi bygger en region där människor kommer fram, företag kan växa och infrastrukturen klarar både vardag och kris.

Våra prioriterade infrastrukturprojekt

Följande projekt är avgörande för att stärka framkomligheten i hela Stockholmsregionen:

Östlig förbindelse – knyt ihop hela regionen

Nyckelprojektet för att sluta ringleden, avlasta innerstaden och minska sårbarheten.

Sex filer till Arlanda (E4 Glädjen–Arlanda)

Avgörande kapacitetshöjning för Sveriges viktigaste flygplats.

Stärk E18 mellan Stockholm och Norrtälje

E18 är huvudstråket mot Roslagen och en viktig förbindelse för pendling, näringsliv, godstransporter och trafiken till Kapellskär. Standarden på belastade avsnitt inklusive Vallentunaavsnitten ska höjas till två plus två körfält för ökad kapacitet, bättre trafiksäkerhet och mer tillförlitliga restider.

Spårväg syd

Kapacitetsstark tvärförbindelse i södra länet.

Säkra E4 vid Södertälje

Utveckla bron i Södertälje och utred en tunnel. E4 ska fungera utan köer och stopp i Sveriges viktigaste stråk.

Dubbelspår Nynäsbanan Hemfosa–Nynäshamn

Stärker både pendeltrafik och godsflöden till Norvik.

Väg 73 till E4/E20

Stärker kopplingen från Norvikhamnen till stamvägnätet.

Regionala tvärförbindelser i hela länet

Tvärförbindelse Södertörn, Norrortsleden, Hågelbyleden, Förbifart Tullinge och Gudöbroleden.

Gräv ner Getingmidjan och Centralbron

Ökar kapacitet, minskar sårbarhet och frigör stadsmiljö.

Ny avfart till Löwenströmska

Förbättrar tillgänglighet till sjukvården och avlastar trafikplats Glädjen.

Väg 263 – stärk kapacitet och trafiksäkerhet

Ett avgörande stråk för pendling och transporter mellan Mälardalen, Sigtuna, Märsta och Arlanda.

Övriga viktiga åtgärder i hela regionen

- Veddesta – ökad kapacitet och bättre regional koppling
- Täby kyrkby – åtgärder kring Vikingavägen
- Vallentuna – anslutningar till E18
- Norrtälje – åtgärder längs väg 76
- Sollentuna Viby och Norrviken – ny anslutning till E4
- Väsjöområdet – koppling till Norrortsleden
- Botkyrka – åtgärder längs väg 226
- Haninge – kopplingar till Gudöbroleden
- Nynäshamn – åtgärder längs väg 73 och 225.
- Skärgården – Vaxholm, Rindö och replipunkter
- Bullerskydd längs E4, E18 och väg 73
- Överdäckning av E18 i Danderyd

Flyg och hamnar – regionens livlinor

Arlanda ska stärkas som internationellt nav med högre kapacitet och bättre tillgänglighet. Bromma ska vara kvar och utvecklas som citynära flygplats för inrikesflyg, beredskap och samhällsviktiga transporter.

Norvik, Kapellskär, Värtahamnen, Frihamnen och Södertälje hamn ska utvecklas som ett sammanhängande system för gods, handel och försörjning.

Våra vallöften

Avveckla trängselskatten

Det ska inte kosta extra att få vardagen att fungera.

Stoppa straffbeskattning av bilister

Framkomlighet ska förbättras, inte försvåras genom symbolpolitik.

Bygg Östlig förbindelse och slut ringleden

Stockholmsregionen behöver ett vägssystem som hänger ihop.

Bygg ut kapaciteten till Arlanda

Tillgängligheten till Sveriges viktigaste flygplats ska säkerställas.

Säkerställ Bromma flygplats

Bromma ska vara kvar och utvecklas.

Bygg ut E18 mellan Stockholm och Norrtälje via Vallentuna

Belastade avsnitt ska successivt byggas ut till två plus två körfält för kortare restider, bättre trafiksäkerhet och ökad kapacitet.

Stärk Arlanda som internationellt nav

Kapacitet, tillgänglighet och funktion ska förbättras.

Bygg bort flaskhalsar i hela vägnätet

Både stora projekt och vardagliga hinder ska åtgärdas.

Prioritera underhåll av vägnätet

Befintlig infrastruktur ska fungera innan nya problem byggs in.

Kortare restider i hela regionen

Investeringar ska utgå från människors vardag.

Genomför nödvändiga investeringar

Stockholmsregionen behöver mer kapacitet, inte fler politiska hinder.

Levande landsbygd och skärgård – året runt

Stockholms skärgård och landsbygd ska vara levande året runt. I dag ser verkligheten annorlunda ut.

Utanför innerstaden är avstånden längre, alternativen färre och tillgången till service mer begränsad. För många fungerar inte vardagen utan bilen, samtidigt som kollektivtrafiken ofta är otillräcklig.

Samtidigt fattas beslut som förvärrar situationen.

Skolor läggs ner, service försvinner och investeringar uteblir. Det gör det svårare för människor att bo kvar, arbeta och bygga en framtid utanför de mest centrala delarna av regionen. Det är inte en naturlig utveckling utan en följd av politiska prioriteringar.

Skärgården är särskilt utsatt. Transporterna avgör om vardagen fungerar. När färjetrafik, replipunkter eller vattenburna stråk brister påverkas arbete, skola, vård och företagande direkt. Förutsättningarna varierar dessutom kraftigt över året, där vintern ofta innebär sämre tillgänglighet, färre avgångar och större osäkerhet för både boende och företag.

Samtidigt är beredskapen otillräcklig. En region som ska klara kris och höjd beredskap kan inte ha områden utan redundans, reservkraft eller fungerande transporter.

Tillgången till vård påverkas också. Långa avstånd och bristande tillgänglighet gör att människor får vänta längre eller i vissa fall avstår från vård.

För företag i skärgård och landsbygd är fungerande transporter, stabil uppkoppling och tillgång till service avgörande. När det brister påverkas både jobb, investeringar och möjligheten att driva verksamhet.

Den digitala infrastrukturen är i dag lika viktig som vägar och transporter. Utan stabil uppkoppling stannar både företagande, distansarbete och tillgång till samhällstjänster.

Samtidigt ökar trycket på att bygga ut vindkraft i landsbygds- och skärgårdsmiljöer. Det sker ofta på bekostnad av naturvärden, fågelliv och människors livsmiljöer.

Landsbygden ska inte bära konsekvenserna av energipolitik som förstör naturvärden och livsmiljöer.

Landsbygden och skärgården ska inte avvecklas utan utvecklas.

De bidrar med livsmedelsproduktion, arbetstillfällen, turism och beredskap. För att dessa värden ska bestå krävs en politik som gör det möjligt att bo, arbeta och leva i hela regionen.

Det ska gå att leva, arbeta och bygga sin framtid i skärgård och landsbygd, året runt, inte bara i teorin. Det ska inte vara ett lotteri var i länet du bor.

Våra vallöften

Skolor ska finnas kvar i landsbygd och skärgård

Barnfamiljer ska kunna bo kvar och utbildning ska finnas nära.

Fungerande transporter i hela skärgården

Färjetrafik, replipunkter och vattenburna stråk ska fungera året runt.

Kortare avstånd till vård

Närakuter och vård ska vara tillgängliga även utanför innerstaden.

Kollektivtrafik som fungerar även i landsbygd och skärgård

Det ska gå att pendla och leva i hela regionen, inte bara i centrala delar.

Stark digital infrastruktur i hela regionen

Stabil uppkoppling ska vara en självklarhet för arbete, företagande och service.

Säker livsmedelsproduktion och lokal försörjning

Produktiv mark ska värnas och användas.

Ökad beredskap i hela länet

Reservkraft, redundans och fungerande transporter ska finnas i hela regionen.

Vi säger nej till vindkraft som skadar natur och livsmiljöer

Utbyggnad ska inte ske på bekostnad av fågelliv, naturvärden och boendemiljö.

Bygg för människor, inte för tvångsblandning

Stockholmsregionen behöver fler bostäder, men inte vilken byggnation som helst. Under lång tid har bostadspolitiken präglats av ett ensidigt fokus på hur många bostäder som kan pressas in på en begränsad yta. Trygghet, trivsel, arkitektur, grönområden och områdenas befintliga karaktär har samtidigt fått stå tillbaka.

Vi vill se en annan inriktning. Bostadsbyggandet ska utgå från människors vardag och från hur områden fungerar i praktiken. Nya bostäder ska anpassas till platsens förutsättningar och byggas med respekt för den lokala miljön. Ett bostadsområde blir inte bättre enbart för att fler hus byggs där.

Förtätning innebär ofta att områden som redan fungerar försämras. När fler bostäder pressas in försvinner grönområden, trafiken ökar och den lokala karaktären byggs bort. Parker, naturområden, villastäder och småskaliga bostadsområden ska inte betraktas som lediga ytor för exploatering. Det som fungerar och uppskattas av de boende ska värnas.

Stockholmsregionen ska växa genom nya och välplanerade bostadsområden, inte genom att befintliga områden byggs sönder. Nya småhus, radhus och villor ska skapas på platser där det finns utrymme att bygga sammanhängande, tryggt och långsiktigt.

Vi säger nej till Socialdemokraternas politik för tvångsblandning. Bostadsområden ska inte användas för social ingenjörskonst där politiker försöker förändra områdets befolkningssammansättning, upplåtelseformer och identitet uppifrån. Människor ska själva kunna välja hur och var de vill bo. Lokalsamhällen ska utvecklas med respekt för invånarnas vilja och områdenas befintliga karaktär.

Socialdemokraterna försöker samtidigt dölja tvångsblandningen bakom begreppet trädgårdsstad. En verklig trädgårdsstad bygger på småskalighet, grönska, egna hem och en mänsklig skala. Begreppet ska inte användas som en tilltalande etikett för tät exploatering, stora flerbostadshus och politiskt styrd blandning av bostadsområden. Att plantera några träd mellan tätt placerade hus gör inte ett område till en trädgårdsstad.

Vi vill utveckla riktiga trädgårdsstäder med småhus, radhus, trädgårdar och sammanhängande grönområden. Trädgårdsstaden ska vara en boendemiljö som människor faktiskt efterfrågar, inte ett sätt att sälja in förtätning och tvångsblandning.

Småhus, radhus och villor behöver få en större plats i bostadsplaneringen. Fler familjer ska kunna förverkliga drömmen om ett eget hem med plats för barn, närhet till naturen och möjlighet att själva påverka sitt boende. Planeringen ska inte ensidigt driva fram tätare kvarter, högre hus och fler lägenheter.

Arkitekturen spelar också roll. Det som byggs i dag kommer att stå kvar och prägla regionen under generationer. Ny bebyggelse ska hålla hög kvalitet, vara anpassad till sin omgivning och bidra till trygga och trivsamma miljöer. Vi vill se mer tidlös arkitektur med mänskliga proportioner, genomtänkta material och tydlig anknytning till svensk byggnadstradition.

Genom Sverigehuset och andra standardiserade lösningar kan byggkostnaderna minska utan att kvaliteten försämras. Målet ska vara fler prisvärda bostäder som människor vill bo kvar i, inte snabbt uppförda områden som redan från början saknar identitet och långsiktighet.

Kommunerna känner sina områden bäst och ska ha ett stort inflytande över hur de utvecklas. Även de människor som redan bor på platsen ska få verkliga möjligheter att påverka större förändringar i sin närmiljö. Regional planering ska stödja kommunerna, inte användas för att köra över lokala beslut och närboende.

Stockholmsregionen ska kunna växa utan att bygga bort grönområden, villamiljöer och lokal identitet. Bostadspolitikerna ska utgå från kvalitet, valfrihet och respekt för de människor som ska leva med besluten långt efter att de politiska målen har skrivits om.

Våra vallöften

Stoppa tvångsblandning i bostadspolitiken

Bostadsområden ska utvecklas efter lokala behov, inte socialdemokratiska experiment.

Stoppa förtätningen av befintliga bostadsområden

Grönområden, villastäder och småskaliga miljöer ska skyddas från överexploatering.

Bygg fler småhus, radhus och villor

Fler familjer ska kunna förverkliga drömmen om ett eget hem.

Bygg riktiga trädgårdsstäder

Trädgårdsstaden ska präglas av småhus, grönska och mänsklig skala. Begreppet ska inte användas för att dölja förtätning och tvångsblandning.

Värna villastäder och småskaliga områden

Befintliga områdets karaktär ska respekteras och bevaras.

Skydda grönområden, parker och närnatur

Värdefulla miljöer ska inte offras för ökad exploatering.

Prioritera kvalitet framför maximal exploatering

Nya bostadsområden ska vara trygga, trivsamma och byggda för att hålla.

Verka för tidlös och vacker arkitektur

Ny bebyggelse ska anpassas till sin omgivning och knyta an till svensk byggnadstradition.

Utveckla Sverigehuset

Standardiserade lösningar ska bidra till fler prisvärda bostäder utan sänkt kvalitet.

Stärk kommunernas självbestämmande

Regional planering ska stödja kommunerna, inte styra över den lokala bostadspolitiken.

Ge närboende större inflytande

De som berörs av stora förändringar ska få verklig möjlighet att påverka.

Trygghet och kontroll i Region Stockholm

Tryggheten i Stockholmsregionen ska vara självklar. I dag möts människor av motsatsen.

Resenärer drar sig för att resa sent på kvällen. Vårdpersonal utsätts för hot och våld. Samhällsviktiga verksamheter saknar tillräckligt skydd. Samtidigt växer organiserad brottslighet och välfärdsbrott. En betydande del av den organiserade brottsligheten har kopplingar till parallella strukturer som vuxit fram till följd av en misslyckad invandringspolitik.

Detta är inte enskilda händelser. Det är ett mönster.

Otryggheten i vardagen hänger direkt ihop med brister i styrning, kontroll och ansvar. När kontrollen försvagas ökar otryggheten.

Under lång tid har fungerande delar av systemet monterats ner genom politiska beslut. Synlig personal har tagits bort, kontrollfunktioner har försvagats och ansvaret har blivit otydligt. I kollektivtrafiken har minskad närvaro lett till en tydligt försämrad trygghet.

Samtidigt utnyttjas systemen. Välfärden används genom organiserade upplägg där felaktiga utbetalningar sker i stor skala. Upphandlingar brister och projekt blir dyrare än planerat. Resurser som borde gå till vård och kollektivtrafik försvinner.

I Region Stockholm har personer misstänkts i en omfattande muthärva kopplad till kollektivtrafiken, där uppdrag ska ha sålts i utbyte mot miljonbelopp. Det visar hur sårbart systemet blir när stora avtal kombineras med svag kontroll.

Region Stockholm omsätter varje år omkring 130 miljarder kronor. När kontrollen brister försvinner resurser från kärnverksamheten och förtroendet urholkas.

Konsekvenserna märks tydligt. Resenärer undviker vissa avgångar. Vårdpersonalen lämnar yrket. Skattepengar används fel. Varje krona som försvinner genom fusk och bristande kontroll är en krona mindre till vård, kollektivtrafik och trygghet.

Trygghet handlar därför inte bara om fler ordningsvakter. Det handlar om att systemen fungerar, att beslut följs upp och att ansvar utkrävs.

Kontrollen måste stärkas i hela organisationen. Uppföljning ska ske löpande, avvikelser ska upptäckas i tid och digitala kontrollsystem ska användas för att identifiera fusk och oegentligheter innan skadan är skedd.

Risken för infiltration och otillåten påverkan i samhällsviktig verksamhet måste tas på större allvar. Upphandlingar och säkerhetskänsliga funktioner ska präglas av transparens, spårbarhet och tydligt ansvar.

Regionen ska också samverka tättare med kommuner och polis för att förebygga brott och stärka tryggheten i offentliga miljöer.

I en tid med ökade säkerhetshot och ett förändrat omvärldsläge måste regionen kunna fungera även under höjd beredskap. En region som inte klarar ordning och reda i sin egen verksamhet kommer inte heller att kunna möta större kriser.

Vi tänker ändra på detta. Trygghet ska åter bli en grundläggande del av regionens arbete, där kontroll, ansvar och närvaro byggs upp igen.

Det ska råda nolltolerans mot slarv, fusk och bristande kontroll. Systemen ska vara byggda för att upptäcka fel, inte dölja dem.

Våra vallöften

Inför en Slöseriombudsman

Granska hur skattepengar används och synliggör slöseri.

Trygg kollektivtrafik med synlig personal

Fler ordningsvakter och tågvärdar i hela reskedjan.

Personal tillbaka i trafiken

Närvaro ska vara en självklar del av kollektivtrafiken.

Trygg arbetsmiljö i vården

Hot och våld ska mötas med tydliga åtgärder.

Krafttag mot välfärdsbrott

Stoppa organiserat fusk och felaktiga utbetalningar.

Skärpt kontroll av upphandlingar

Avtal ska granskas och följas upp.

Stoppa projekt som skenar

Kostnader ska kontrolleras och stoppas i tid.

Tydligt ansvar i hela organisationen

Beslut ska kunna följas och ansvar utkrävas.

Full transparens i beslutsfattandet

Invånarna ska kunna se hur pengarna används.

Stärkt skydd av samhällsviktig verksamhet

Sjukvård och kollektivtrafik ska fungera även vid kris.

Ökad civil beredskap i hela regionen

Regionen ska klara störningar och kriser.

Trygghet i hela regionen

Det ska inte spela någon roll var du befinner dig.

Neutralitet i skattefinansierad verksamhet

Skattefinansierad verksamhet ska präglas av saklighet, opartiskhet och ett förtroende som inte ifrågasätts. När en invånare möter vården, kollektivtrafiken eller annan offentlig verksamhet ska bemötandet vara professionellt, likvärdigt och fritt från politiska eller religiösa signaler. Offentlig verksamhet ska inte vara en arena för aktivism.

Religiösa symboler, politiska markörer och ideologiska uttryck förekommer i verksamheter som ska vara opartiska. Det kan handla om klädsel, symboler eller handlingar som saknar koppling till uppdraget men som ändå får utrymme i mötet med invånaren.

Skillnader i hur frågan hanteras mellan olika verksamheter leder till godtycke, konflikter och ett försvagat förtroende för det offentliga. Samma situation kan bedömas olika beroende på arbetsplats eller chef, vilket strider mot principen om en likvärdig och rättssäker offentlig sektor.

Socialdemokraterna har under lång tid valt att inte ta i frågan, trots att problemen blivit tydligare. Samtidigt har Moderaterna inte heller vågat driva igenom en konsekvent linje. Resultatet är att ansvaret har skjutits på framtiden och att otydligheten består.

Den som möter vården eller kollektivtrafiken ska inte behöva fundera över personalens personliga övertygelser. Det räcker att det finns en upplevelse av partiskhet för att förtroendet ska minska.

Det gäller särskilt i vården, där patienter befinner sig i en utsatt situation och måste kunna lita på att bemötandet är professionellt och bygger på medicinska behov. Samma princip gäller i kollektivtrafiken, där personalen representerar det offentliga i mötet med hundratusentals resenärer varje dag.

Neutralitet handlar inte om att begränsa människors tro i privatlivet. Det handlar om att skilja mellan individen och uppdraget. Den som representerar det offentliga ska göra det utifrån sitt uppdrag, inte utifrån personliga ställningstaganden.

Det finns redan i dag möjlighet att ställa krav på klädsel, beteende och rutiner i offentlig verksamhet när det påverkar förtroendet. Problemet är att det saknas en enhetlig och konsekvent tillämpning.

Därför behövs tydliga och gemensamma regler.

En enhetlig neutralitetspolicy för skattefinansierad verksamhet skulle skapa likvärdighet, minska godtycket och stärka förtroendet för det offentliga. Den ska gälla lika för alla och vara kopplad till yrkesrollen, inte till individens bakgrund.

Det ska inte råda någon tvekan om vad det offentliga uppdraget står för.

Det handlar ytterst om respekt för uppdraget och för dem som verksamheten finns till för.

Våra vallöften

Inför en enhetlig neutralitetspolicy i skattefinansierad verksamhet

Religiösa och politiska uttryck ska inte förekomma i tjänsteutövning inom vård, kollektivtrafik och andra brukarnära verksamheter.

Tydliga och enhetliga regler i hela regionen

Samma principer ska gälla oavsett verksamhet, arbetsplats eller geografiskt område.

Stärk förtroendet i mötet med invånaren

Ingen ska behöva känna oro för att bemötandet påverkas av andra hänsyn än uppdraget.

Krav på neutralitet även i upphandlingar

Regler ska gälla även externa aktörer som utför verksamhet på uppdrag av regionen.

Säkerställ rättssäker och konsekvent tillämpning

Regler ska vara tydliga, generella och tillämpas lika för alla.

Kultur med tydliga prioriteringar

Regionens uppdrag är tydligt. Sjukvård, kollektivtrafik och infrastruktur ska fungera, men det gör de inte fullt ut i dag.

Samtidigt läggs stora summor på kulturverksamhet utan tillräckligt tydliga avgränsningar och prioriteringar. Resurser binds upp i verksamheter vid sidan av kärnuppdraget samtidigt som vården och kollektivtrafiken brister.

Det är i grunden en fråga om ansvar. När människor väntar i timmar på akuten och vardagen inte fungerar kan regionen inte fortsätta prioritera verksamheter som ligger utanför det som är mest avgörande.

Konserthuset är ett tydligt exempel. Region Stockholm finansierar verksamheten med omkring 170 miljoner kronor per år. Verksamheten håller hög kvalitet men har en nationell och internationell roll. Det innebär att regionens skattebetalare står för kostnaden samtidigt som kärnverksamheten inte fungerar.

Finansieringsansvaret bör därför föras över till staten. Om staten inte tar det ansvaret ska samarbete med privata aktörer utvecklas och verksamheten tydligare riktas mot regionens invånare.

Problemet handlar också om hur systemet är uppbyggt. Procentsregeln innebär att en fast andel av byggkostnader automatiskt avsätts till konst. För Nya Karolinska har det inneburit investeringar på över 100 miljoner kronor utan koppling till faktiska behov.

Resurser ska inte styras av procentsatser utan av prioriteringar. Modellen behöver ersättas med ett mer behovsstyrt system.

Samtidigt krävs en tydligare styrning av kulturstödet. I dag fördelas bidrag brett utan tillräcklig uppföljning och utan tydliga krav på resultat. Stödet ska prioriteras till föreningslivet framför bred bidragsgivning, där verksamheten är nära människor och bidrar till gemenskap och lokal förankring.

Regionens roll inom film ska tydliggöras och avgränsas. Stöd ska inte riktas till etablerade aktörer eller kommersiell verksamhet, utan i stället fokusera på insatser där regionen fyller en tydlig funktion, exempelvis att ge unga tillgång till utrustning och kunskap.

Granskningen av studieförbund och folkhögskolor som får bidrag måste stärkas, så att skattemedel används korrekt och fusk inte förekommer.

Även användningen av regionens konst ska bli mer effektiv. Oanvänd konst ska i första hand användas och i andra hand avyttras.

Det handlar inte om att avskaffa kultur, utan om att skapa en tydligare och mer ansvarsfull kulturpolitik. Regionalt finansierad kultur ska ha regional anknytning, folklig förankring och ge bred nytta.

Kultur som stärker kärnverksamheten ska prioriteras. Kultur inom vården är ett sådant område där insatser för barn, äldre och patienter bidrar till bättre vårdmiljöer och ökat välbefinnande.

Kulturpolitiken ska vara tydlig, relevant och ansvarsfull. Skattepengar ska användas där de gör störst nytta.

Våra vallöften

Avskaffa procentsregeln för konst

Kulturutgifter ska inte styras av fasta procentsatser utan av verkliga behov.

För över ansvaret för Konserthuset till staten

Regionen ska inte ensam finansiera en verksamhet med nationell roll.

Minska kulturbidragen och prioritera kärnverksamheten

Resurser ska gå till vård och kollektivtrafik i första hand.

Prioritera stödet till föreningslivet

Kulturstöd ska gå till verksamheter nära människor med lokal förankring.

Avgränsa regionens filmverksamhet

Stöd ska inte riktas etablerade aktörer.

Stärk granskningen av studieförbund och folkhögskolor

Skattepengar ska användas korrekt och följas upp tydligt.

Effektivisera användningen av regionens konst

Oanvänd konst ska användas eller avyttras.

Stärk kultur inom vård och omsorg

Insatser för patienter, äldre och barn ska prioriteras.

Ställ krav på folklig förankring och regional nytta

Kulturstöd ska gå till verksamheter som når brett och har tydlig koppling till regionen.

Stoppa politisering av kulturstöd

Skattepengar ska inte användas till aktivism eller särintressen.

En ny riktning för Stockholmsregionen

Stockholmsregionen har alla förutsättningar att vara en av Europas starkaste regioner. Här finns kompetensen, företagen, infrastrukturen och den ekonomiska kraft som krävs för att skapa tillväxt, välfärd och trygghet. När regionen fungerar väl får det genomslag långt utanför länets gränser, men när den inte gör det märks det direkt i människors vardag.

I dag ser vi tydligt konsekvenserna av en politik som gång på gång har gjort fel prioriteringar. Det röda styret har under lång tid förvaltat problemen i stället för att lösa dem. Vården räcker inte till när den behövs som mest, kollektivtrafiken har blivit mindre tillförlitlig och infrastrukturen har inte byggts ut i den takt som krävs för en växande region. Samtidigt har kontrollen över skattepengarna försvagats och ansvar har blivit otydligt, vilket påverkar både kvaliteten i verksamheterna och förtroendet för det offentliga.

Det är inte resultatet av enstaka händelser, utan av en utveckling där fel prioriteringar har tillåtit fortsätta över tid. Den utvecklingen går att bryta.

Vi har inte nöjt oss med att beskriva problemen, utan lagt fram konkreta förslag som kortare väntetider i vården, en kollektivtrafik som går i tid och en infrastruktur som byggs ut för att möta verkliga behov. Det handlar också om att säkerställa att skattepengar används där de gör störst nytta, att fusk och missbruk stoppas och att ansvar blir tydligt i varje led.

Det handlar om att återställa det som ska vara självklart: att systemen fungerar, att besluten får effekt och att människor kan planera sina liv utifrån att samhället håller vad det lovar.

En region som klarar sitt uppdrag i vardagen står också starkare när den prövas i kris. Därför hänger vård, kollektivtrafik, infrastruktur och kontroll ihop. När en del brister påverkas helheten, men när helheten fungerar skapas trygghet, stabilitet och framtidstro.

Det är den riktning vi pekar ut, och vi är beredda att ta det ansvaret.

Målet är inte att förvalta det som inte fungerar, utan att bygga en region där människor kan lita på att vården finns där, att resan fungerar, att vägarna räcker till och att skattepengarna används ansvarsfullt.

Det är så vi bygger ett Stockholm som fungerar, på riktigt, inte bara i teorin.

Källor

Sverigedemokraternas budgetförslag för Region Stockholm 2026

Sverigedemokraternas alternativa RUFS 2060 för Stockholmsregionen

Sverigedemokraterna
Region Stockholm